

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадської організації „Публічний аудит“ щодо офіційного тлумачення положень статті 267 Податкового кодексу України

м. К и ї в
20 квітня 2016 року
№ 26-у/2016

Справа № 2-10/2016

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича – доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Мойсика Володимира Романовича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадської організації „Публічний аудит“ щодо офіційного тлумачення положень статті 267 Податкового кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадська організація „Публічний аудит“ (далі – ГО „Публічний аудит“) звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 267 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) в аспекті таких питань:

– чи поширюються вимоги положень статті 267 Кодексу на осіб, які володіють легковими автомобілями, що є об'єктами оподаткування транспортним податком, але набули їх у власність до набрання чинності Законом України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи“ від 28 грудня 2014 року № 71–VIII;

– чи повинні зазначені особи сплачувати транспортний податок;

– чи є поширення положень статті 267 Кодексу на вказаних осіб порушенням статті 58 Конституції України.

Обґрунтовуючи необхідність в офіційному тлумаченні положень статті 267 Кодексу, ГО „Публічний аудит“ зазначає, що вони суперечать статті 58 Конституції України, принципам соціальної справедливості, нейтральності і стабільності оподаткування, передбаченим статтею 4 Кодексу. Їх застосування порушує або може порушити статтю 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, права автора клопотання та осіб, які є власниками легкових автомобілів, що підпадають під поняття об'єкта оподаткування згідно зі статтею 267 Кодексу.

До конституційного звернення долучено копії листів Державної фіскальної служби України від 16 січня 2015 року № 722/5/99-99-19-01-01-16, від 25 листопада 2015 року № 11010/Г/99-99-17-04-01-14 та Головного управління Державної фіскальної служби у місті Києві (далі – ГУ ДФС

у місті Києві) від 20 листопада 2015 року № 3651/Г/26-15-17-06-16, а також копію податкового повідомлення-рішення Державної податкової інспекції у Печерському районі ГУ ДФС у місті Києві щодо невстановленої особи.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 16 березня 2016 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, та обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України; підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (пункти 3, 4 частини другої статті 42, стаття 94).

Таким чином, суб'єкт права на конституційне звернення повинен зазначити конкретні положення законів України, щодо офіційного тлумачення яких він звертається до Конституційного Суду України, вказавши, що саме в них потребує роз'яснення.

Аналіз конституційного звернення дає підстави для висновку, що автор клопотання, порушуючи питання щодо офіційного тлумачення положень статті 267 Кодексу, яка містить 8 пунктів, не конкретизував, що саме в них є незрозумілим і потребує офіційного тлумачення. Як неодноразово зазначав Конституційний Суд України, невизначеність предмета тлумачення

унеможливило здійснення офіційної інтерпретації положень Конституції України та законів України (ухвали від 2 вересня 2009 року № 47-у/2009, від 29 грудня 2015 року № 54-у/2015).

Крім того, згідно з правовою позицією Конституційного Суду України неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України є різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала від 12 травня 2010 року № 31-у/2010). Проте дослідження конституційного звернення та доданих до нього матеріалів дає підстави вважати, що автор клопотання не довів неоднозначного застосування судами України, іншими органами державної влади положень статті 267 Кодексу. Листи Державної фіскальної служби України та ГУ ДФС у місті Києві, а також податкове повідомлення-рішення Державної податкової інспекції у Печерському районі ГУ ДФС у місті Києві щодо невстановленої особи мають інформаційний характер. Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що інформаційні листи, повідомлення не можна розглядати як такі, що підтверджують неоднозначність застосування положень Конституції України та законів України (ухвали від 14 січня 2014 року № 1-у/2014, від 12 лютого 2015 року № 3-у/2015). Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2.2. Основним Законом України визначено вичерпний перелік питань, підвідомчих Конституційному Суду України, одним з яких є офіційне тлумачення Конституції України та законів України (статті 147, 150).

У конституційному зверненні ГО „Публічний аудит“ ставить питання про застосування положень статті 267 Кодексу до осіб, які стали власниками легкових автомобілів, що є об'єктом оподаткування транспортним податком,

до набрання чинності названою нормою Кодексу. Проте надання консультацій чи роз'яснень з приводу правозастосування не належить до повноважень Конституційного Суду України, оскільки відповіді на запитання, що містяться у конституційному зверненні, в аспекті, поставленому ГО „Публічний аудит“, передбачають не роз'яснення змісту правової норми, а з'ясування особливостей її застосування.

Автор клопотання також зазначає, що застосування положень статті 267 Кодексу порушує або може порушити статтю 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та суперечить принципам соціальної справедливості, нейтральності і стабільності оподаткування, передбаченим статтею 4 Кодексу.

Однак до повноважень Конституційного Суду України не віднесені питання про відповідність законів України міжнародним договорам та перевірку їх законності (ухвали Конституційного Суду України від 19 червня 2007 року № 31-у/2007, від 27 грудня 2011 року № 67-у/2011).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадської організації „Публічний аудит“ щодо офіційного тлумачення положень статті 267 Податкового кодексу України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд

України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“; неповідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ